

Samfundet ejer din krop

Mandag d. 4. november udkommer *Kroppen*.

Vi er vores krop. Vi kan ikke adskille den fra, hvem vi er. Vi behandler den forskelligt, men fælles for os alle er overbevisningen om, at det er vores krop. Tror vi. For kroppen er slet ikke vores egen. Den tilhører samfundet: Vi bestemmer nemlig ikke engang selv måden, som vi behandler vores krop på, og på tværs af kloden er motiverne bag vores valg af udseende de samme: Vi ønsker at tilpasse os samfundets værdier og stille os bedst muligt i den indbyrdes konkurrence om velstand, status og anerkendelse. Det er budskabet i november måneds Tænkepause af professor i Idræt ved Aarhus Universitet Verner Møller. Så kan vi skribe nok så højt op om, at det da er os selv, der beslutter om, vi godt kunne trænge til at tabe et par kilo, om vi vil udsmykke diverse læber med piercinger eller foretrækker at skamfere dem med tallerkener som Mursi-stammen i Etiopien. Faktum er, at det er tradition, kultur og tidens gang, der former og bestemmer over vores kroppe. Vi er vores krop. Men den er ikke vores krop.

Forfatteren kan kontaktes på
vm@idraet.au.dk
 tlf. 87 16 81 85 / 27 78 28 32

Tænkepauser er et samarbejde mellem Aarhus Universitet, Aarhus Universitetsforlag, DR, Jyllands-Posten og landets biblioteker.

For mere info kontakt direktør Carsten Fenger-Grøndahl:
cfg@unipress.au.dk
 tlf. 29 86 27 60

Verner Møller

er professor ved Institut for Folkesundhed - Sektion for Idræt med sport og kropskultur som forskningsområde. Aarhus Universitet.

”Kroppen er det mest selvfølgelige i verden, bogstaveligt talt. Den er med overalt. Selv når vi er ud af os selv.”

”Lige så fortrolig kroppen er, lige så forræderisk forekommer den indimellem. Man åbner munden for at sige noget, og når derfor ikke at tage lyden af den bøvns der i det samme får rummet til at runge. ’Ups! Undskyld, siger vi så. Som om vi havde skyld’.”

”Jeg er fascineret over, hvor besværligt vores forhold er til vores egen krop og til andre menneskers kroppe og deres måde at forvalte den på. Det er som om kroppen er en skæbne vi vanskeligt kan acceptere, og de andres kropsforvaltning er noget der i almindelighed angår os.”